

J. H. Eulson autist

Rumo lani lūj is fuhria

Kaulilinn

17
Koululinna.

Nyt kova kunnoksa sotekäsky
Ja selkään ottakaatte väsky
Ja linnaan astukaa!

Se linna Mylässä on tuolla
Mäenrinteessä, päivän puolla,
Hei, sinne astukaa!

Se Suomen kivist' on ja puista,
Tien toista siunatuista

Se linna noussut on.

Si tykkien ja luodin kaupun
Sielt' uhkaa eikä kummin laukun,
Tök' on se pelvoton.

Sen linnan muoto kirkas, jäls,
Sen ikkunaista paistaa valo
Ja mieli lämpöinen.
Sen linnan uljas nimentantti

On opettaja, ei kersantti, —
On koulu linnareen.

Sii's kova kunkka sotakäskey
Ja alkiaan ottaaksee Västey
Ja ^{kaikki} koulutarpehet.
Ne kynät, viikot, muste, laulut
Ja kirjät alkä Suomen laulut
Ja alkia urhoiset.

Ken kestää linnan harjoitukset,
Hän suuret voiman ilmaukset
Voi Herran osittaa.
Hän näyttää, ett' on suomalainen,
Jokainen Vankka muuri väinen,
Jot' ei voi kukistaa.

Jokainen oppii aikansaansa,
Ett' on myös luotu Suomen kansa

Aseeksi korkeimman.
Ja kukin yksityinen meistä
Ei syntynyt lie turhan eistä,
Vaan syntyi vattahan:

Me itseämme valitsemme
Edistykseen; mut orjaks emme
Luo Suomen henkeä.
On maassa paljon murtausta,
Mut mikä meistä on suomalaista,
On aina säilyvä.

Sis, ^{kannis} ~~kuukasi~~ Koululinna, laista
Ja kengen veltoutta prista,
Vapaiksi meitä tee!
Kun kukin meistä koudastansa
On vapaa, silloin koko kansa
Vapaana työskelsee.

— J. H. E.

Koulukirja (kirje)

Ennen Koulun aloitusta

Koulun aloitusta

Se on koulukirja

ja koulukirja

Koulukirja

Koulukirja

Koulukirja

Koulukirja

Koulukirja

Koulukirja

Koulukirja

Koulukirja

Runo kärehtäjälle

Wannin lempilaulu

Narrin Lempilaulu.

Kun lauloi narri milloin,
Niin ylisti hän itseään;
Vaan kerran kuulin - silloin
Hän laati runon lemmeslään.

Hän lauloi: „kallio maassa
Todella on tuo rakkaus,
Se säihkyi salamassa,
Sill' auringoss' on asumus.”

„Uhriksi sille soisin
Maan ruusut, ruohot juurineen,
Sen muistoks' söisin, joisin
Ja laulaisinkin mielikseen.”

„Ja lemmetä-oi, sille
Kernaasti illan tähdet suon,
Kun kutsun ryntähille
Ja turkin peitteheksi tuon:”

„Lie hento, hallan arka,
Tuo aurinkoisen siittämiä
Viluinon tyttr parka -
Vaan maassa kyll' on henkiä.”

„Mä höyhen - vuotehelle
Peittäisin hänet purppuraan -
Woin paljon antaa sille
Ken suopi vastalahjojan.”

„Suon lemmelle jos mitä,
Mi vahingoks ei mulle lie.
Kuo ruusut, tähdet jida -
Kun mua vaan et, hitto, vie.”

Runo lauluyhteis

Sen laulaa maata yhtenäin ...

Kun kiertää maata yhtenäin,
Se siitä ei jääse minnekään.
Maan aurinkoa kiertele,
Sitten elää, siitä riemuitsee.
Jos minun sydämeni se
on pyhitetty Ellille:
Hän maani, aurinkoni on
ja taivahani verraton.
